

บรรณานุกรม

หนังสือ

ภาษาไทย

คณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา. รายงานผลการพิจารณาศึกษาและรวบรวม

ข้อมูลกรณีเหตุการณ์การสลายกลุ่มผู้ชุมนุม เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ:

สำนักการพิมพ์ วุฒิสภา. ๒๕๕๓.

เชาวนะ ไตรมาศ. การใช้กลไกรัฐธรรมนูญสำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา.

๒๕๔๕.

พรชัย เลื่อนทวี. กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมือง. กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ๒๕๔๖.

พฤทธิสถาน ชุมพล และคณะ. คำและความคิดในรัฐศาสตร์ร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๔๖.

มานิตย์ จุมปา. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติธรรม. ๒๕๔๓.

วรเจตน์ ภาคีรัตน์. หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครองและการกระทำทางปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ ๓.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน. ๒๕๔๕.

วิสูตร ธนชัยวัฒน์. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง. กรุงเทพฯ: สุตรไพศาล.

๒๕๓๕.

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. รายงานผลการศึกษาของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับ

การตรากฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการกฤษฎีกา. ๒๕๔๓.

ศาลยุติธรรม, สำนักงาน. หลักการสำคัญของพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๓,

พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘,

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑.

กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์ ๕๐. ๒๕๕๔.

อมร รักษาสัตย์. รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พร้อมบทวิจารณ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๔๐.

หนังสือพิมพ์

ชมพู โกดิรัมย์. “การชุมนุม สะท้อนอะไรในสังคม : ความท้าทายมาตรการของรัฐ”

กรุงเทพธุรกิจ. ๒๕๕๐. วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐.

สมลักษณ์ จัดกระบวนพล. “การใช้อำนาจของเจ้าพนักงานกับเหตุการณ์ชุมนุมภายในประเทศ”

มติชนรายวัน. ๒๕๕๑. ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑, หน้า ๖.

วิทยานิพนธ์

พิศาล หงษ์ฝ่าแก้ว. มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการชุมนุมในพื้นที่สาธารณะตาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐. สารนิพนธ์, บัณฑิต

วิทยาลัยมหาวิทาลัยศรีปทุม. ๒๕๕๒.

วรรณรี สิงห์โต. “การชุมนุมและการเดินขบวนในระบบกฎหมายเยอรมัน”, ใน จันทจิรา

เอี่ยมมยุรา, รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง โครงการศึกษาแนวทางการสร้างสุขภาวะ

ในการชุมนุมสาธารณะ. เสนอต่อ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(สสส.). ๒๕๕๓.

วินิจ เจริญชัยยง. กฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายมหาชน. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

๒๕๓๕.

วิบูลย์ สุนทรพันธุ์. การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศไทย : ศึกษา

กรณีกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๔๗ พระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการใน

สถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕ และพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็น

คอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๕๕. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๕๑.

สุพัฒน์ สละชั่ว. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ

เกี่ยวกับการควบคุมผู้ชุมนุมในที่สาธารณะโดยสงบ. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร

มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๕๕.

อิรสา วงศ์นาค และพงษ์พิสัย วรรณราช. โครงการศึกษาวิจัย เรื่อง “กฎหมายเกี่ยวกับ

การรักษาความมั่นคงปลอดภัยของบ้านเมืองกับการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมตาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุน

การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). ๒๕๕๔.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

วิฑิต มั่นตราภรณ์. กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคง: ความหมายอย่างที่มีนัยสำคัญ

สำหรับประเทศไทย. การประชุม เรื่อง กฎหมายความมั่นคง : โอกาสและความท้าทายใน
การแก้ปัญหาคความขัดแย้ง. จัดโดย สถาบันศึกษาความมั่นคงและนานาชาติ (Institute of
Security and International Studies: ISIS) มูลนิธิคอนราด เอดเอนาวร์ (KAS) ประเทศไทย
และมูลนิธิผสานวัฒนธรรม (CrCF) . วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓. ๒๕๕๓.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

จันทจิรา เอี่ยมมยุรา. (๒๕๕๕). เสรีภาพในการชุมนุมที่สาธารณะ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก

<http://www.enlightened-jurists.com/page/126/เสรีภาพในการชุมนุมที่สาธารณะ.html>.

๒๕๕๕.

ฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา. “การชุมนุมสาธารณะ (Public Assembly)”

(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.pub-law.net/publaw/view.aspx?id=1231>.

๒๕๕๕.

พรสันต์ เลี้ยงบุญเลิศชัย. (๒๕๕๕). “สถานการณ์ฉุกเฉินเรื่องฉุกเฉินที่ต้องแก้ไข”. (ออนไลน์).

เข้าถึงได้จาก <http://www.pub-law.net/publaw/view.aspx?id=๑๕๑๓>. ๒๕๕๕.